

Underbilag 1.

Vejle, den 15. Maj, 1918.

Uld.*Til Den overordentlige Kommission af 8. August 1914.*

I Fortsættelse af Mødet i Aarhus den 8. ds. indkaldte det der valgte Udvalg til et Møde i Vejle den 15. ds., hvor underskrevne Uldspinderier og Farverier var repræsenterede.

Paa Mødet den 8. ds. blev der foreslaaet et Udkast til Rationering af Ulden efter Karte-Sats-System og dettes Bredde, men da de mindre Virksomheder herigennem vil blive i høj Grad forfordelte, og efter vor Formening tvungne til delvis at standse deres Bedrift, tillader vi os herved paa det bestemteste at protestere mod, at dette Udkast bliver til Virkelighed. Ved en saadan Ordng vil de store Fabrikker, der vel at mærke tidligere ikke i nogen væsentlig Grad har forarbejdet dansk Uld, faa langt den overvejende Del af den hjemlige Uldproduktion tildelt, hvorimod vi, der i Mands Minde næsten udelukkende har arbejdet med den danske Uld, ikke tilnærmelsesvis vil faa tildelt saa meget, at vi kan arbejde og derved eksistere med vore Medhjælpere og Familier.

Vi har altid maattet kæmpe en haard Kamp for overhovedet at kunne eksistere, og vore Forretninger, enten det nu er Spinderier eller Farverier, har gennem Generationer været anlagt paa Forarbejdning af den danske Uld, saaledes at vore Virksomheder staar og falder med Muligheden for Fremskaffelsen af dette Materiale.

De større Fabrikker derimod har altid lagt Hovedvægten paa fremmede Uldsorter og Shoddy, og da det forlyder, at disse Fabrikker med stor Forudseenhed har forsynet sig rigeligt med Raamaterialer, synes det os uretfærdigt, at den danske Uld skulde rationeres paa den foreslaaede Maade, idet vore Kvanta derved vil blive afknappede til et Minimum, medens de større Fabrikkers Lagre derigennem vil faa en yderlig og næppe saa haardt tiltrængt Supplering.

En retfærdigere Ordning kunde tænkes indført paa den Maade, at samtlige Fabrikkers og Spinderiers Lagre af Raamaterialer blev optalt under Kontrol, hvorefter det paa Mødet omtalte betydelige Lager af islandsk Uld, der er oplagret i København, bør fordeles til de haardest trængende. Dernæst bør Den militære Klædefabrik forlods have, hvad den behøver af den danske Uld, og Resten af denne tilkommer os, der gennem de mange Aar som ovenfor nævnt har arbejdet med den, og som betragter det som retfærdigt og billigt, at vi faar Lov at beholde den.

Som bekendt har en stor Del af vore Virksomheder bestaaet i at arbejde direkte for de uldproducerende Landbrugere.

Skulde det derfor blive nødvendigt at skride til en Tvangsudlevering af Uld hos samtlige uldproducerende Landmænd, bør disse efter vor Formening have Lov til